

RECENSIE

★★★★☆ TONEEL

12 AUGUSTUS 2016 – ZOMER VAN ANTWERPEN (B) – [SPEELLIJST](#)

DE ONDRAAGLIJKE LICHTHEID VAN HET VREEMDELINGENBESTAAN

Door **Tuur Devens** gepubliceerd 14 augustus 2016

Achtenveertig scènes volgen elkaar vliegensvlug op. De ene is wat korter dan de andere, er zijn zelfs scènes die maar twee regels tekst bevatten. Zeven verhalen over achttien figuren krijgen we voorgespeeld door twee vrouwen en drie mannen. Ze spelen dat ze spelen, zonder de psychologische en naturalistische tour op te gaan. Het wrede lot van de vreemdeling staat centraal. Door het grappige spel en de 'shortcut-montage' wordt het lot van de vreemdeling als een wegwerpproduct in een geglobaliseerde wereld helder schrijnend.

Een zestal jaren geleden speelde De Queeste ([nu het nieuwstedelijk](#)) dit stuk van de Duitse schrijver Roland Schimmelpfennig. *De gouden draak* werd in 2010 tot beste nieuwe Duitse toneeltekst uitgeroepen en ik denk dat De Queeste het voor het eerst heeft gebracht in de Lage Landen. Hun *De gouden draak* was legendarisch, vooral door het hilarische spel van Tom Ternest als de goed in het vlees zittende, maar zeer soepele Chinees die zich in allerlei bochten kan wringen, die spectaculaire bewegingen uit de meest bizarre vechtsporten combineert en op de scène tentoonspreidt, en dan heel snel overschakelt naar de kleine man die vreselijk lijdt onder tandpijn. Razendsnel switchten alle vijf spelers in de piepkleine keuken van het ene verhaal naar het andere, van kok naar stewardess naar oude man naar dealer. De slagen op de grote gong, het fysiek en muzikaal spel vervolledigden het qua tekst al schitterend toneelstuk tot een bijzondere voorstelling.

Het getuigt dus van moed om na die memorabele opvoering je toch te wagen aan dit stuk. De Roovers doen het. Hun *De gouden draak* is anders qua spel, minder uitgesproken grotesk en fysiek spetterend, maar toch raak. Ze spelen op hun 'Roovers' en daar leent het stuk zich ook uitstekend voor. Zoals altijd spelen De Roovers dat ze spelen. Robbie Cleiren en Luc Nuyens vertolken in sjofele vrouwenkleden vrouwenrollen. De twee vrouwen, Sarah De Bosschere en Sofie Sente zijn de mannenfiguren. Gastacteur Vincent Van Sande speelt zowel vrouw als man. Ze spelen hun rollen, vertellen tegelijkertijd hun verhaal, wat ze doen, ze geven regieaanwijzingen, ze spreken het publiek rechtstreeks aan.

Er is het verhaal van de illegaal die werkt in het Thais-Chinees-Vietnamees restaurant. Tussen het uitroepen van de gerechten met alle ingrediënten (al dan niet pikant), zien we hoe de kleine man lijdt onder de tandpijn en hoe de andere vier zich om hem bekommeren. Omdat hij illegaal is kan hij niet naar de tandarts en moet de tand getrokken worden met een loodgieterstang. Er zijn de verhalen van de oude man die nog eens jong wil zijn, van een ouder koppel dat uit elkaar valt. Een jonge man wil echt geen vader worden, twee stewardessen gaan eten in het restaurant, een kruidenier handelt ook in iets anders. Daartussen is er het verhaal van de mier en de krekkel, niet naar Toon Tellegen, maar naar een fabel van La Fontaine. De krekkel wacht op het einde van de winter, heeft niets, moet zichzelf verkopen om een beetje onderhouden te worden door de mier. De vluchtelingenproblematiek is niet

ELDERS

Nog geen andere recensies

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELEN

- [Alsemkomt \(De Dollaracyclus, part III\)](#)
- [Timon van Athene](#)
- [De city](#)
- [Geloof, hoop en liefde](#)

TAGS

[De Queeste](#), [De Roovers](#), [Luc Nuyens](#), [Nico Sturm](#), [Robbie Cleiren](#), [Roland Schimmelpfennig](#), [Sarah De Bosschere](#), [Sofie Sente](#), [Tom Ternest](#), [Vincent Van Sande](#), [Zomer van Antwerpen](#)

veraf. De fabel en de andere verhalen die elkaar kruisen zorgen ondanks al hun lichtheid voor een wrange nasmaak.

De scènes volgen elkaar snel op. Ze zijn genummerd. Vaak wordt een nieuwe scène ingezet met het gooien van een steen tegen de metalen platen in het midden van de speelplek. Het stelt een kubus voor, met kieren waaruit rook dwarrelt. Als het ware het fornuis waaromheen alles zich afspeelt. Op het einde vallen de wanden, gaan de personages in rook op. Het rondt de vervreemding over het lot van de vreemdeling af.

In Antwerpen draagt de openluchtlocatie sterk bij tot die vervreemding. Tussen het Centraal Station, de hoge kantoren en de Joodse wijk ligt achter een muurtje een groot braakland. Wie had dat kunnen vermoeden. Tussen de appartementen, vol hoog gras en puin. Een vergeten plek. Zoals de personages.

Overigens wordt *De gouden draak* alleen in Antwerpen op locatie gespeeld. Als reisvoorstelling zal ze in de schouwburgen worden gebracht, en zal Nico Sturm de rollen van Vincent Van Sande spelen.

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2016

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.